

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการปฏิรูปการศึกษา มีการปรับรื้อระบบโครงสร้างการบริหารจัดการการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการศึกษาหลายประการ ทั้งระบบโครงสร้างการบริหารการศึกษา แนวคิดการจัดการศึกษา บทบาทของผู้บริหารการศึกษา หลักสูตรการศึกษา และกระบวนการเรียนการสอน

ในส่วนของการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนไว้ในมาตรา 43 - มาตรา 46 ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ข, หน้า 21-22)

มาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา

มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชน มีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำหรับสถานศึกษาเอกชนหรือ โรงเรียนเอกชน ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดการศึกษาของภาคเอกชนจะมีระบบการบริหารที่แตกต่างไปจากอดีตซึ่งเคยปฏิบัติกันมาจากการที่ผู้รับใบอนุญาตหรือเจ้าของโรงเรียนสามารถบริหาร โรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จเพื่อการดำรงโรงเรียนให้มั่นคง แต่จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้โรงเรียนเป็นนิติบุคคล การบริหารจัดการมีคณะกรรมการบริหารนับเป็นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการของสถานศึกษาเอกชน ถึงแม้มาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จะกำหนดให้รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อน และการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและมีความสามารถพึ่งตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ข, หน้า 22) ทำให้สถานศึกษาเอกชนมีความมั่นคงเช่นเดียวกับ โรงเรียนของรัฐ ทั้งด้านการบริหารสถานศึกษาด้านงบประมาณและด้านวิชาการมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ ระบบการบริหารและการจัดการสถานศึกษาเอกชนจะเปลี่ยนไปจากเดิมตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาเป็นนิติบุคคลมีความเป็นอิสระ มีคณะกรรมการบริหาร โรงเรียน และ โรงเรียนจะใช้หลักการบริหาร โรงเรียนเป็นฐาน มีการกระจายอำนาจในการบริหารทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ทั้งนี้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญในชุมชน โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมทางวิชาการ นอกจากนี้รัฐจะจัดเงินอุดหนุนให้แก่สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษามีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอกทุกระดับการศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และยังกำหนดให้การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และจะต้องจัดให้มีการทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และเป็นการรองรับการประกันคุณภาพภายนอก อันเป็นแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ข, หน้า 23)

สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาจะต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามแนวทางทางปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว ซึ่งจะทำให้สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ และเป็นสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สมาคมการศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกาจะบ่งชี้ประกอบของโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพว่า โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น บุคลากรในโรงเรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการสอนและการเรียนรู้ ต้องเข้าใจและตระหนักถึงเป้าหมายของโรงเรียน มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของโรงเรียน มีการประเมินผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ในการสนับสนุนการสอน บุคลากรในโรงเรียนต้องเน้นการเรียนรู้ของตนเองเพื่อพัฒนาวิชาชีพของตน ส่วน เอเวอราร์ด, มอริส และ วิลสัน (Everald, Morris, & Wilson, 2004, p. 76) กล่าวว่า โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพบุคลากรของโรงเรียนจะต้องมีผลสำเร็จในการทำงาน มีประสบการณ์ มีความสามารถสูง มีเจตคติที่ดี มีทักษะ มีความรู้ มีสติปัญญา มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นผู้นำ มีอารมณ์คงเส้นคงวา และโรงเรียนต้องมีมาตรฐาน มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี การบริหารถูกต้อง และทันเวลา ผลการสอนเป็นที่น่าพึงพอใจ

การบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็นการนำแนวคิดการบริหาร โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีการกระจายอำนาจ การบริหารแบบมีส่วนร่วม และการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นหลักในการบริหาร นอกจากนี้ สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษามีสถานภาพเป็นนิติบุคคลมีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนชุมชน และผู้ทรงคุณวุฒิ รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาจึงเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อำนาจหน้าที่ในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารและผู้รับใบอนุญาตก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย การได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จะต้องมี การตรวจสอบการใช้เงินให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการปฏิรูปการเรียนรู้และการสอน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ของชุมชน และของนักเรียน ทำให้มีการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษา เพื่อการดำรงคุณภาพความเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อสนองตอบลูกค้า ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ปัจจุบันสถานศึกษาของรัฐและสถานศึกษาเอกชนต่างมีการแข่งขันทางคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ในสถานการณ์แห่งการแข่งขันทางคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการนี้ จึงควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการบริหาร

สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามมาตรฐานการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา ให้บรรลุตามเจตนารมณ์และเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษา อันจะสนองต่อการพัฒนาเยาวชนของชาติที่เป็นผลผลิตของการบริหารการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา ให้เป็นคนใฝ่รู้ใฝ่เรียน สามารถดำรงคนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ในท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา
2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

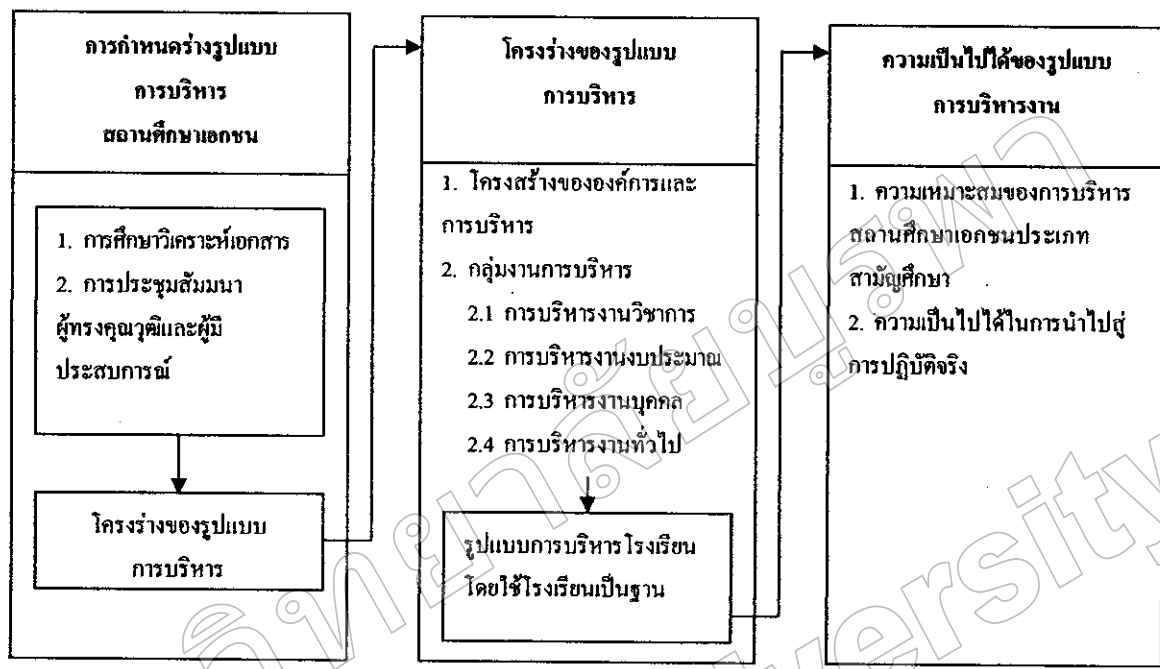
ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่เหมาะสมเกิดประสิทธิภาพในการนำไปใช้
2. เป็นแนวทางในการนำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา

คำถามการวิจัย

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาในลักษณะใดที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เป็นการบริหารแบบกระจายอำนาจและการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา โดยการบริหารแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management) เป็นหลักตามแนวทางการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การกำหนดรูปแบบการบริหารสถานศึกษาจากการระดมความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย (Focus Group) ประชากรเป็นผู้มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอน การบริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจง กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาของ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในเขตภาคกลางและกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน
2. อาจารย์จากมหาวิทยาลัยซึ่งสอนการบริหารการศึกษา จำนวน 5 คน
3. ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา จำนวน 4 คน

4. ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 3 คน นครปฐม เขต 2 จำนวน 1 คน

5. กรรมการสถานศึกษา (ผู้ปกครอง) จำนวน 4 คน

6. ผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้แทนชุมชน) จำนวน 6 คน

2. การศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภท

สามัญศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เป็นการศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหาร และความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง

ประชากรเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและหรือผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษา จำนวน 250 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนนี้

1. แบ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่เปิดทำการสอนระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษา ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 375 โรงเรียน ออกตามขนาดเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

2. จากโรงเรียนแต่ละขนาดแบ่งตามภูมิภาคเป็น 6 ภูมิภาค

3. ทำการสุ่มโรงเรียนแต่ละขนาดในแต่ละภูมิภาค รวมทั้งหมด 250 โรงเรียนจาก 375 โรงเรียน

4. กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนที่ได้รับการสุ่มตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่

1. รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา

2. ความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงาน

2.1 ความเหมาะสมของการบริหารสถานศึกษา

2.2 ความเป็นไปได้ในการนำไปสู่การปฏิบัติจริง

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษา หมายถึง แบบจำลองการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา ที่แสดงโครงสร้างการ

บริหารงานของสถานศึกษาและกลไกการบริหาร มีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาทำหน้าที่กำกับดูแลและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนงานและโครงการ และกำหนดกลุ่มงานเป็นงานวิชาการ งานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แต่ละกลุ่มงานจะมีระบบกลไกในการบริหารงาน โดยการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในรูปแบบการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

2. แนวทางการปฏิรูปการศึกษา หมายถึง การพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามแนวทางการบริหาร โรงเรียนเป็นฐาน ด้วยการกระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารจัดการ การตัดสินใจ การให้ความเห็นชอบ การดำเนินการบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และการบริหารทั่วไป ตามแนวทางการบริหาร โรงเรียนเป็นฐาน

3. ความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงาน หมายถึง รูปแบบการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษามีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาเอกชนได้และรูปแบบการบริหารสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง โดยพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นตั้งแต่ระดับปานกลางขึ้นไป

4. สถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับอนุบาลหรือปฐมวัยที่ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2545 ถึงชั้นมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

5. การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การบริหารสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการและเขตพื้นที่การศึกษาได้กระจายอำนาจในการตัดสินใจ การดำเนินการบริหารและพัฒนาโรงเรียนในฐานะนิติบุคคล เกี่ยวกับการจัดระบบโรงเรียน การวางแผนงานพัฒนางานวิชาการทั้งงานพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล งานพัฒนาการบริหาร งานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยการให้ความเห็นชอบ กำกับติดตามดูแลการบริหารงาน

6. การกระจายอำนาจ หมายถึง กระทรวงศึกษาธิการและเขตพื้นที่การศึกษาให้โรงเรียนมีอำนาจในการตัดสินใจในการบริหารและพัฒนาโรงเรียนตามกรอบของระเบียบและหลักการที่กำหนด และผู้บริหารระดับสูงของโรงเรียนได้แบ่งแยกอำนาจและความรับผิดชอบของตนไปยังคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารระดับรองที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลงานบริหาร ตลอดจน

คณะครู มีอำนาจในการตัดสินใจและดำเนินการบริหารด้านวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป

7. การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การให้บุคลากรในโรงเรียนทุกฝ่ายและ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอกโรงเรียน ทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และบุคลากรในชุมชน เป็นรูปคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา มีส่วนร่วมคิดร่วมทำ และร่วมตัดสินใจในการกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจของโรงเรียน กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียน กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบสายงาน การบริหารงานวิชาการ งบประมาณ งานบุคคล และการบริหารทั่วไป ให้ความเห็นชอบและกำกับ ติดตามผล

8. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง อำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาเอกชนประเภท สามัญศึกษา มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและการกำหนดนโยบายการพัฒนาวิชาการ โดยพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลาง การพัฒนาการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียน เป็นสำคัญ การพัฒนาการวัดและประเมินผลผู้เรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอน การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

9. การบริหารงานงบประมาณ หมายถึง อำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาเอกชนประเภท สามัญศึกษา ในการจัดทำแผนงบประมาณรายรับและรายจ่ายของโรงเรียน และการจัดสรร งบประมาณตามแผนงานและโครงการ โดยใช้แผนงานงบประมาณเป็นเครื่องมือการควบคุมและ ตรวจสอบการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียน รวมถึงการบริหารงบประมาณและ สินทรัพย์ การจัดระบบการจัดซื้อและจัดจ้าง การบันทึกควบคุมงบประมาณ การเก็บรักษาเงิน การจัดทำระบบบัญชี การรายงานทางการเงิน และการตรวจสอบภายใน

10. การบริหารงานบุคคล หมายถึง อำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาเอกชนประเภท สามัญศึกษาในการวางแผนอัตรากำลัง การสรรหาบุคลากร การทดลองปฏิบัติงาน การบรรจุแต่งตั้ง การมอบหมายหน้าที่ การพิจารณาความดีความชอบ การกำหนดมาตรฐานภาระงาน การควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานของบุคลากร การจัดสวัสดิการ การกำหนดระเบียบและกฎเกณฑ์การบริหาร งานบุคคลของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

11. การบริหารทั่วไป หมายถึง อำนาจหน้าที่ในการวางแผนการจัดการศึกษา การกำหนด เป้าหมายและแผนงาน การทำงานของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา การจัดการประชุมเพื่อ การประสานงานการแก้ปัญหาและการติดตามงาน งานสารบรรณ การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ งานอาคารสถานที่ งานกิจการนักเรียน การจัดบริการรถรับ-ส่งนักเรียน การจัดโครงการอาหารกลางวัน ความสัมพันธ์

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สมาคมผู้ปกครองและครู การให้บริการหน่วยงานต่างๆ ในสถานศึกษา และการประสานงานบุคลากรในสถานศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University